
Aan de orde is de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Wijziging van een aantal wettelijke bepalingen op het terrein van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en enige aanverwante terreinen, teneinde enkele wetstechnische gebreken te herstellen alsmede andere wijzigingen van ondergeschikte aard aan te brengen (reparatie BZK-wetgeving 2003) (29008).**

Dit wetsvoorstel wordt zonder beraadslaging en zonder stemming aangenomen.

Aan de orde is de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Wijziging van de Waterleidingwet (eigendom waterleidingbedrijven) (28339).**

De beraadslaging wordt geopend.

□

De heer **Eigeman** (PvdA): Mevrouw de voorzitter. De behandeling van dit wetsvoorstel is over een langere tijd uitgespreid. Dat is mede veroorzaakt door de verschillende kabinetswisselingen. Ook de complexiteit van het vraagstuk en de samenhang met andere dossiers hebben voor vertraging gezorgd. Voorts lijkt het erop dat het principe van het voortschrijdend inzicht een rol heeft gespeeld. Een mooi principe, maar het is voor de voortgang van het wetgevingsproces soms een extra rem. De zorgvuldigheid van het proces mag tijd kosten, maar al met al zijn regering en Staten-Generaal nu ruim twee jaar bezig om een eenvoudig wetsvoorstel te behandelen. Het haalt de krantenkoppen niet. En daar mogen wij blij om zijn, want voor burgers is de gang van zaken een bevestiging van veel vooroordelen over de slagvaardigheid van de overheid. Ik wil deze cri de coeur kwijt in de wetenschap dat wij er vandaag bij dit wetsvoorstel niet verder mee komen. Ik kan het herhalen bij de Kaderrichtlijn water, de Natuurbeschermingswet etc. Ik vind het de moeite waard om kritisch naar de werkwijze van het parlement te kijken, de stroom van vragen bijvoorbeeld, vooral aan de overkant. Ik vind het evenzeer belangrijk dat gekeken wordt naar de wijze waarop

door verschillende departementen met de factor tijd wordt omgesprongen in het verkeer met het parlement. Ook dat is een kwestie van politieke prioriteitstelling en dus van politieke verantwoordelijkheid.

Ik kom op het wetsvoorstel. De PvdA-fractie stemt hiermee in, met uitzondering van collega Doesburg die er principiële bezwaren tegen heeft. Het wetsvoorstel geeft uitvoering aan een motie van partijgenoot Feenstra uit het zittingsjaar 1999-2000. In de motie werd aangedrongen op het zekeren van de publieke eigendom van de aandelen van bedrijven die drinkwater produceren. Dat geldt uiteraard voor die bedrijven waarvan de aandelen nu in overheidshanden zijn. Dat zijn de meeste trouwens; er zijn maar twee kleintjes waar dat niet zo is. Die uitspraak werd gedaan in een periode dat het denken over privatiseren een hoge en soms ongebreidelde vlucht nam. De PvdA-fractie constateert dat de vanzelfsprekendheden waarmee in het recente verleden debatten over privatisering tegemoet getreden werden, een beetje op hun retour zijn en dat stemt haar tevreden. Het dédain waarmee wij soms over de publieke zaak spreken, ook in het parlement, is niet goed. Het tast het vertrouwen in het overheidshandelen aan. Dat vertrouwen is voor mijn fractie een belangrijk element in het debat over de bestuurlijke vormgeving van de publieke sector en delen daarvan, zoals de watervoorziening. Drinkwater is een publiek goed van groot belang. Als je zoals ik deze zomer in landen als Mongolië en China vertoef, dan realiseer je je weer eens wat voor voorrecht wij genieten dat met een haal aan een kraan elk moment schoon en kwalitatief goed water beschikbaar is.

In een waterrijk en kwetsbaar gebied als ons eigen landje klemt dat des te meer. De organisatie en het toezicht op dit voorrecht, op deze publieke voorziening, moeten in handen blijven van ons gezamenlijk. Dat vergt meer dan het zekeren van eigendom van de aandelen. Het is dan ook een goede zaak dat de regering het voornemen heeft om de algehele herziening van de Waterleidingwet aan het parlement voor te leggen. Wij gaan ervan uit dat de staatssecretaris daarbij ook ingaat op het onderscheid tussen het drinkwater dat ook voor de voedselproductie van belang is, het

zogenaamde witte water, en het water dat in het kader van productie wordt gebruikt, het zogenaamde bruine water. Ik denk dat het van belang is om in nieuwe regelingen en bij de algehele herziening in te gaan op de verschillende aspecten, de sturing die dit met zich brengt, en vraagstukken rond het toezicht. Verder moeten wij ± ik denk dat ik hierbij niet aan het verkeerde adres ben bij de staatssecretaris van milieu ± goede nota nemen van de verspilling. Wij verwachten op dat punt een actief beleid. Bij deze gelegenheid vragen wij ook nog eens of hij iets meer kan zeggen over het moment van indiening van die algehele herziening. Het is van belang om daar helderheid over te krijgen. Ik kom daar straks op terug.

Een punt van zorg betreft het toezicht op de sector. Door deze Kamer, maar ook door de Tweede Kamer is al meerdere malen aangedrongen op een visie van de staatssecretaris op het huidige en toekomstige toezicht. Op dit moment heeft de WRR een rapport in voorbereiding over het toezicht. Wij willen eigenlijk dat de staatssecretaris toezegt dat hij datgene wat de WRR hier al over gezegd heeft, gebruikt bij de algehele herziening. Wij snappen dat hij op dit moment nog geen uitgebreide verhandeling kan neerzetten, vooruitlopend op die algehele herziening. Van een politiek bestuurder mag echter verwacht worden dat hij of zij iets vindt van zo'n belangrijk vraagstuk. De vraag die steeds opnieuw gesteld moet worden, is wat er in een bepaalde situatie beoogd wordt met het toezicht, wat je daarmee wilt bereiken en wat er nodig is om dat te realiseren. Het toezicht zal zodanig georganiseerd en ingericht moeten zijn dat aan gestelde eisen kan worden voldaan, zowel in formele zin ± welke taken, bevoegdheden en instrumenten zijn nodig ± als in materiële zin ± hoe moet de toezichtsfunctie inhoudelijk worden ingevuld.

Ik verwijs opnieuw naar de WRR die in een vorig rapport al de vijf beginselen voor goed bestuur aangaf: democratische legitimatie, rechtsgelijkheid, rechtszekerheid, effectiviteit en efficiëntie. Die zaken zijn vanzelfsprekend ook van toepassing op het toezicht op een publieke voorziening, zoals het water, ook als daarbij gewerkt wordt met publieke rechtsvormen. De PvdA-